

Felyeton

İllərdir dünyada bir məsələ var, ölüm, ya qalım məsələsidir. Rəhmətlik Molla Nəsrəddin demişken, bu məsələ təzə deyil, köhnədir, ancaq o dünya ilə əlaqəsi çox olduğu üçün dedik yenidən gündəmə gətirək, görək də, bəlkə bir nəticəsi olar.

Molla Nəsrəddin dövründə teleqraf, filan vardı, dərd yarı idi. Camaat giley-güzarını, söz-sovunu, təbrikini, təşəkkürünü o teleqrafın edirdi. Sən də onu alıb oxuyurdun, fikrini bildirirdin. Yeni ən azından hadisələrdən xəbərdar olurdun.

İndi bizdə belədir ki, telefon, televizor, internet, sosial şəbəkələr var, nə qədər istəsən, fərqli-fərqli, "maraqlı-maraqlı". İnsanlar da o sosial şəbəkələrin içərisində günlərlə, telefonlarda başaşağı saatlarla dıdılar. Yazırsan ki, problem budur, ay camaat, təhlükə budur, ay oxudu ay camaat. Axı gəl görək, camaatın nəyinə lazımdır, durub biz qəzet əhlinin yazılarını oxuya. Onlar yazı formasını dəbdən düşmüş hesab edirlər. Bir də ki, gəlin əyri oturub düz danışaq da. Deməyə də utanıb yerə keçirəm, videolar var ki, onları qoyub mənim yazılarını oxuyacaqlar, yoxsa sənini? Videolar var ki, onu izləyib ancaq gülür insanlar, kö-nülləri açılır. Kimdir mənim, sənini yazılmasına vaxt ayıran, oxuyan?

İndi belədir də, müasir dövrdür, müasir də tələbləri var. Açın "Instagram"ından tutmuş "Facebook"una, "TikTok"una qədər, görün o videoların altında nə qədər şərhlər var. Bir də paylaşdığınız bir yazı göstərin ki, bir neçə ziyalı oxucudan başqa kimse oxuya, sənə yaza ki, Allah köməyin olsun, sən ki, elə bizim dərd-sərimizdən yazmısan. Belədir də, durub camaata ağıl öyrətməyəcəyik ki. Onlar özləri bilirlər ki, o videolara baxmaq lazımdır, bizim yazdıqlarımızı isə oxumaq lazım deyil.

Belə deyirəm qəzetçilər narahat olar ey birdən. Narahat olmayın, onlar televizora, filana da baxmırlar ki, bizim yazdıqlarımızı oradakı jurnalistlərdən eşidələr bari. Söhbət qəzetdən, jurnal-dan, televiziyaadan getmir, söhbət insanların seçimindən gedir.

Ola bilər ki, çox böyük təsadüflər nəticəsində bu yazını kimse oxuyar, ona görə də mətləbə keçim ki, sonra bəhanə etməsinlər ki, sən də çox danışırısan ey. Yazıram,

at, gözlərinizdən vaz keçmisiniz, onları qurban vermisiniz telefona, internetə. Özünüz bir yana, ta azyaşlı uşaqlarınız da eynəklə gəzir. Hələ yaxın gələcəkdə nələr baş verəcək, bunu da görəcəksiniz. Gəlin bir az da nə yedi-yinizdən danışaq. Nə yeyirsiniz?

Deyəcəksiniz ki, sənə nə var. Heç verilməli sualdır, nə yeyirsiniz? Nə yeyəcəyik ki, dükən-bazar doludur ərzaqla, tərəvəzlə, bir-birindən gözəl, cəlbədic. Gedib alıb gətiririk, doldururuq soyuducuya, yeyirik. Suala bax, nə yeyirsiniz. Yox bir, gəlin bu işimizə də qarışın. Kitab oxumursunuz, qəzet oxumursunuz, Azərbaycan filmlərini izləmirsiniz, uşağınız belə geyindi, küçədə ucadan danışdı, məktəbdə özünü apara bilmədi, özünüz çox seriala baxırsınız, övladınızın tərbiyəsi ilə məşğul olmursunuz, dediniz deyə bildikcə, indi də keçmisiniz nə yeməyimizə? Gördüyünüz kimi yeyirik ki, ayaq üstündəyik də. Yeməsəydik çox yəqin ki, o dünyada

da yetişən, yazda payızda yetişən meyvə-giləmeyvələrlə. İlboyu piştaxtalardan əskik olmayan tərəvəzlərlə. Göz istəyir ki, gözəlliklərinə baxsın. Heç yayda elə tərəvəzlər olmur. Adamin üzünə gülür. Qışboyu heç turşu tutmağa ehtiyac yoxdu, təzə pəmidor, xiyar, rəngbəreng bibərlər, göyərti istənilən qədərdir. Qatıq, süd, pendir, şor, kərə yağı nə qədər istəyirsən. Maşallah, görün nə qədər süd istehsal olunur ki, süd məhsulları ayaq tutub yeriyir.

Marketlər doludur ərzaqla. Nə istəsən ala bilməzsən? Yerlisi də var, xaricdən gələn də. Biz də qədrimizi bilir, xaricdən gələn alırıq. Niyə? Çünki insanı yaxşı qidalanmaq yaşadır. Niyə də ki, almayaq, bir dəfə gəlirik dünyaya. Nə üçün süfrəmizə istədiyimiz məhsulu qoymayaq? Bunun düşüsü, mərciməyi, noxudu var, kərə, ayıçək, qarğıdalı yağları var. Hansının rəngi gözəldir, görünüşü böyükdür, xaricdən gəlib, ondan alırıq. Yağlar da ki, həm təmiz, keyfiyyətli, həm də qiymətləri münasib. Məsələn, kərə yağı var ki, qiyməti 5 manata, ayıçək, qarğıdalı yağları var 6-8 manata. Belə götürəndə 1 kiloqram kərə, 1 litr ayıçək, qarğıdalı yağları üçün heç xammal

bu qiymətə almaq olmaz. Çox razıyıq qiymətlərdən də, keyfiyyətdən də. Şükür Allaha, süfrəmiz də ki, doludur.

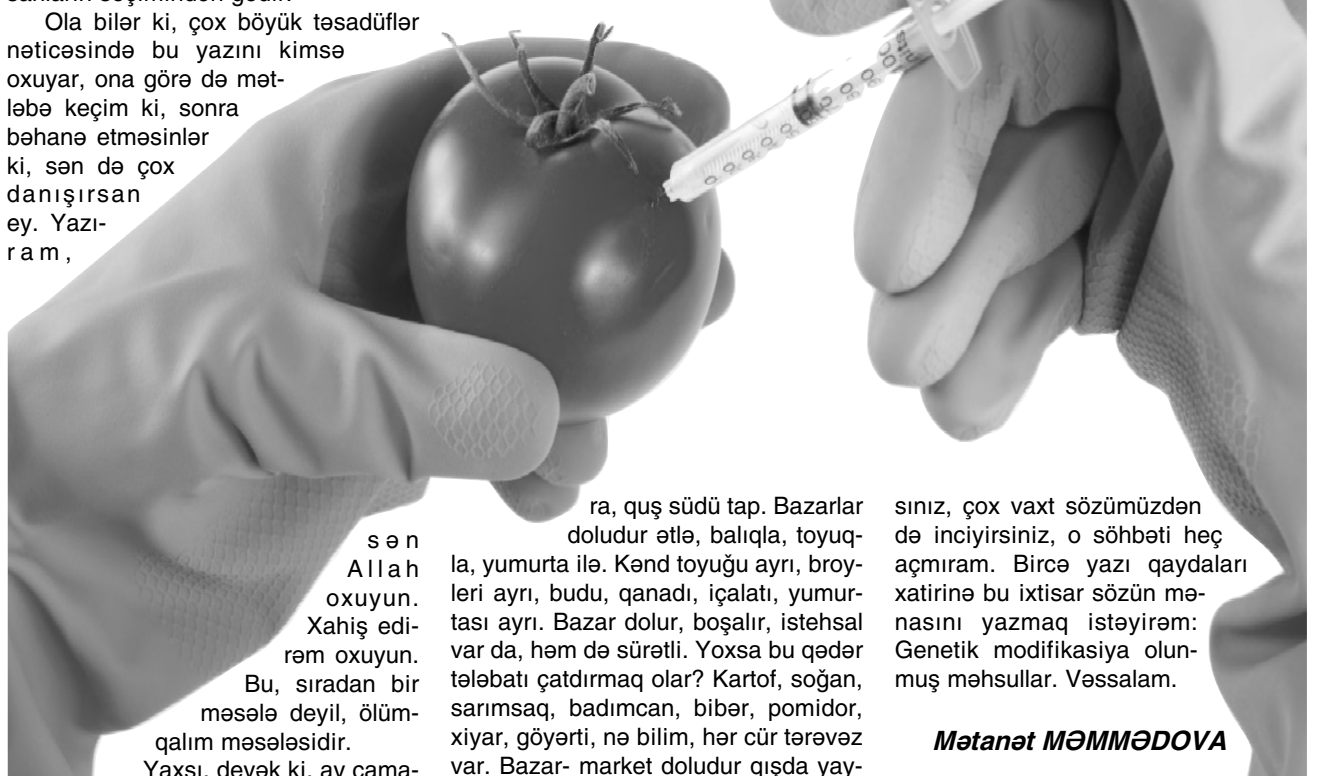
Vallah cavabımı necə aldım-sa, nitqim qurdu. Düşünürəm ki, düz deyirsiniz, həqiqəti deyirsiniz. Haqlısınız. Əlbəttə, insan yeməyə ölür.

Ancaq mən yuxarıda söylədiyim kimi, ölüm-qalım məsələsindən danışacağdım. Adı GMO idi. İndi ki, siz hər məsələni özünüz çox yaxşı bilirsiniz,

bazar-marketlərdən, məhsulların keyfiyyətindən çox razı-

olardıq. Ta hər işə də qarışmayın ki? Bəsdir də, başımıza ağa kəsiləcəksiniz? Onu etməyin, bunu etməyin, belə olmayın, niyə belə olmalıdır? Bezdirirsiniz ey adamı. İndi də nə yeyirsiniz. Nə yemirik ki, şükür Allaha.

İndi ki, bu qədər maraqlısınız, buyurun, görün nə yeyirik. Necə deyirlər, gir baza-

sən Allah oxuyun. Xahiş edirəm oxuyun. Bu, sıradan bir məsələ deyil, ölüm-qalım məsələsidir. Yaxşı, deyək ki, ay cama-

ra, quş südü tap. Bazarlar doludur ətə, balıqla, toyuqla, yumurta ilə. Kənd toyuğu ayrı, broyları ayrı, budu, qanadı, içəlatı, yumurtası ayrı. Bazar dolur, boşalır, istehsal var da, həm də sürətli. Yoxsa bu qədər tələbatı çatdırmaq olar? Kartof, soğan, sarımsaq, badımcın, bibər, pomidor, xiyar, göyərti, nə bilim, hər cür tərəvəz var. Bazar-market doludur qışda yay-

sınız, çox vaxt sözü müzdən də inci yersiniz, o söhbəti heç açmıram. Bircə yazı qaydaları xatirinə bu ixtisar sözün mənasını yazmaq istəyirəm: Genetik modifikasiya olunmuş məhsullar. Vəssalam.

Mətanət MƏMMƏDOVA